

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Administracions Públiques
Junta Consultiva
de Contractació Administrativa

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de 31 de gener de 2013

Informe 4/2012, de 31 de gener de 2013. Àmbit d'aplicació objectiu del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre. Els contractes que tenen per objecte la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de programes destinats a la radiodifusió, per a la seva difusió per part dels organismes de radiodifusió, i els contractes relatius al temps de radiodifusió

Antecedents

1. La secretària general de la Conselleria de Presidència ha demanat a aquesta Junta Consultiva que es doni resposta a la consulta del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears que es transcriu a continuació:

Si els contractes que tenen com a objecte la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de programes destinats a la radiodifusió, per part dels organismes de radiodifusió, així com els relatius al temps de radiodifusió es troben inclosos en l'àmbit objectiu del Reial decret legislatiu 3/2001, de 14 de novembre pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic.

2. La secretària general de la Conselleria de Presidència està legitimada per sol·licitar informes a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, de conformitat amb l'article 12.1 del Decret 20/1997, de 7 de febrer, de creació d'aquesta Junta Consultiva, i l'article 15.1 del seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat per l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997. A l'escrit s'adjunta un informe jurídic, d'acord amb l'article 16.3 del Reglament. Per tant, es compleixen els requisits previs d'admissió per poder emetre l'informe sol·licitat.

Consideracions jurídiques

1. L'escrit de consulta planteja la qüestió relativa a si els contractes que tenen com a objecte la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de programes destinats a la radiodifusió, per part dels organismes de radiodifusió,

com també els relatius al temps de radiodifusió es troben inclosos en l'àmbit objectiu d'aplicació del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre (d'ara endavant, TRLCSP).

2. La Directiva 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics d'obres, de subministrament i de serveis, exclou del seu àmbit d'aplicació, en l'article 16 *b*, els contractes públics de serveis l'objecte dels quals sigui la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de programes destinats a la radiodifusió, per part dels organismes de radiodifusió i els contractes relatius al temps de radiodifusió.

L'article 1.2 *d* de la Directiva defineix els contractes públics de serveis com aquells contractes diferents dels contractes públics d'obres o de subministrament l'objecte dels quals sigui la prestació dels serveis a què es refereix l'annex II.

El capítol III de la Directiva, que comprèn els articles 20 a 22, estableix el règim aplicable als contractes públics de serveis. L'article 20 disposa que els contractes que tinguin per objecte els serveis de l'annex II A, que comprèn les categories 1 a 16, s'han d'adjudicar d'acord amb els articles 23 a 55 de la Directiva. En canvi, d'acord amb l'article 21, l'adjudicació dels contractes que tinguin per objecte els serveis que figuren en l'annex II B, que comprèn les categories 17 a 27, només està sotmesa a l'article 23, relatiu a les especificacions tècniques del contracte, i a l'apartat 4 de l'article 35, relatiu a la publicitat de l'adjudicació dels contractes.

Cal assenyalar que l'annex II B exceptua els contractes per a la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de material de programació per part dels organismes de radiodifusió i els contractes relatius al temps de radiodifusió.

Els motius pels quals aquests tipus de contractes s'exclouen de l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2004/18/CE s'assenyalen en la consideració 25 d'aquesta norma en els termes següents:

En la adjudicación de contratos públicos para determinados servicios audiovisuales en el ámbito de la radiodifusión deben poder tenerse en cuenta consideraciones de importancia cultural y social, debido a las cuales no resulta adecuada la aplicación de las normas de adjudicación de contratos. Por esto, conviene establecer una excepción para los contratos públicos de servicios destinados a la compra, el desarrollo, la producción o la coproducción de programas listos para su uso y de otros servicios

preparatorios, como los relativos a los guiones o a las actuaciones artísticas necesarios para la realización del programa, así como los contratos que se refieren al tiempo de radiodifusión. Sin embargo, esta exclusión no debe aplicarse al suministro del material técnico necesario para la producción, coproducción y radiodifusión de esos programas. Se debe entender por radiodifusión la transmisión o difusión por cualquier red electrónica.

Amb anterioritat, la Directiva 92/50/CEE del Consell, de 18 de juny de 1992, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics de serveis ja exclouia del seu àmbit d'aplicació, en l'article 1 a, incís iv), aquests contractes.

Tot i que la consideració 11 d'aquesta Directiva només assenyalava que l'adjudicació dels contractes de determinats serveis audiovisuals en el sector de la radiodifusió es regeix per consideracions que no aconsellen que se'ls apliquin normes d'adjudicació, en la proposta inicial de Directiva de la Comissió se'n justificava l'exclusió en els termes següents:

31. También se requiere eximir de las disposiciones de la directiva al sector de los servicios audiovisuales. Los servicios que más se contratan en este campo son, por un lado, la producción de material audiovisual, como películas, videos y grabaciones de sonido, incluidos los publicitarios y, por otro lado, tiempo de emisión aérea, vía satélite o por cable. Tanto en un grupo como en el otro, los contratos suelen ser de servicios, por lo que normalmente entrarían en el ámbito de aplicación de la directiva si no existiera ninguna disposición en contra.

32. Por regla general, la contratación de producción audiovisual, por ejemplo con fines informativos, educativos o publicitarios, debería quedar regulada por la directiva. Sin embargo, la actividad de los organismos de radiodifusión necesita una atención especial y la directiva únicamente debe regular sus actividades cuando no sean específicas de radiodifusión. El hecho de que puedan contar con libertad para obtener programas de quien deseen y según los procedimientos que ellos mismos decidan libremente tiene una gran trascendencia cultural y social. Además, sólo estarán incluidos en la directiva los organismos de radiodifusión que, siendo personas jurídicas sometidas al derecho público, fueran poderes adjudicadores según se definen éstos en la directiva. Por los motivos descritos, la adquisición de programas por los organismos de radiodifusión debería quedar excluida de la directiva (inciso III) de la letra a del artículo 1). [...]

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea, en la Sentència de 13 de juliol de 2007, *Bayerischer Rundfunk i altres*, dictada en l'assumpte C-377/06, va manifestar, en relació amb aquesta exclusió, el següent:

El artículo 1, letra a), inciso iv), de la Directiva 92/50 establece que esta Directiva no se aplica a los contratos públicos que tienen por objeto los servicios relativos a la función propia de los organismos de radiodifusión, a saber, la creación y la realización de programas, por razones de tipo cultural y social mencionadas en el undécimo considerando de la Directiva 92/50 y, de manera más explícita, en el vigésimo quinto considerando de la Directiva 2004/18, que hacen inadecuada tal aplicación.

[...]

Puesto que la disposición de que se trata constituye una excepción al objetivo principal de las normas comunitarias en materia de adjudicación de contratos públicos, según se señala en el apartado 39 de la presente sentencia, a saber, la libre circulación de los servicios y la mayor apertura posible a la competencia, debe ser objeto de interpretación restrictiva. Por tanto, sólo están excluidos del ámbito de aplicación de la Directiva 92/50 los contratos públicos que tienen por objeto los servicios citados en el artículo 1, letra a), inciso iv), de esta Directiva. En cambio, están plenamente sometidos a las normas comunitarias los contratos públicos de servicios sin relación con las actividades que forman parte del cumplimiento de la misión de servicio público propiamente dicha de los organismos públicos de radiodifusión.

En relació amb aquest mateix procediment judicial —i la mateixa disposició que s'analitza en la Sentència—, l'advocat general, en les seves conclusions generals, ja havia manifestat el següent:

75. El texto del precepto es tan nítido que bastaría acudir al adagio *in claris non fit interpretatio*. La norma libera de la obligación de someterse a los procedimientos de licitación a los contratos íntimamente vinculados con el contenido de los programas de radio y de televisión (compra, desarrollo, producción, coproducción y los relativos a la adquisición de tiempo de radiodifusión).

76. Al tratarse de una salvedad a la regla general, requiere una exégesis restrictiva, por lo que cualquier otra actividad gregaria de las expresamente enunciadas ha de formalizarse en un negocio jurídico, tras una licitación pública.

Actualment, s'està tramitant el procediment per aprovar la Proposta de directiva del Parlament Europeu i del Consell relativa a la contractació pública, amb l'objectiu principal de revisar i modernitzar la legislació vigent sobre contractació pública, en la qual es manté l'exclusió d'aquest tipus de contractes del seu àmbit d'aplicació.

Cal assenyalar que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha manifestat en diverses sentències, com ara en les sentències de 7 de setembre de 2000, *Teleaustria*, dictada en l'assumpte C-324/98, i de 15 d'octubre de 2009, *Acoset*, dictada en l'assumpte C-196/08, que tot i que alguns contractes estiguin exclosos de l'àmbit d'aplicació de les directives comunitàries que regulen els contractes públics, les entitats adjudicatadores que els subscriuen estan obligades a respectar les normes fonamentals del Tractat de Funcionament de la Unió Europea.

En aquest sentit, la Comissió Europea va adoptar la Comunicació interpretativa de la Comissió sobre el Dret comunitari aplicable en l'adjudicació de contractes no coberts o només parcialment coberts per les directives de contractació pública (2006/C 179/02).

3. La Directiva 2004/18/CE es va incorporar a l'ordenament jurídic intern mitjançant la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, que ha estat objecte d'un text refós, el Text refós de la Llei de contractes del sector públic.

L'article 10 del TRLCSP defineix els contractes de serveis en els termes següents:

Són contractes de serveis aquells l'objecte dels quals són prestacions de fer consistents en el desenvolupament d'una activitat o adreçades a l'obtenció d'un resultat diferent d'una obra o un subministrament. Als efectes de l'aplicació d'aquesta Llei, els contractes de serveis es divideixen en les categories enumerades a l'annex II.

L'annex II del TRLCSP recull les categories de serveis a què fa referència aquest article i, d'acord amb el Reglament (CE) número 213/2008 de la Comissió de 28 de novembre de 2007, pel qual es modifica el Reglament (CE) número 2195/2002 del Parlament Europeu i del Consell, pel qual s'aprova el Vocabulari comú de contractes públics (CPV), i les Directives 2004/17/CE i 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell sobre els procediments dels contractes públics, en allò que es refereix a la revisió del CPV, els assigna uns codis CPV que descriuen els serveis que s'inclouen en cada una de les categories.

La categoria 26 de l'annex II, relativa als serveis de lleure, culturals i esportius inclou, entre d'altres, els serveis relatius a la producció audiovisual i a la radiodifusió televisiva o radiofònica, però n'exceptua, en una nota al peu, els contractes per a la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de material de programació per part dels organismes de radiodifusió i els contractes relatius al temps de radiodifusió.

Inicialment, l'annex II de la Llei 30/2007 no incorporava expressament aquesta exclusió, tot i que remetia al Reglament (CE) número 2195/2002, que sí l'incorporava. Posteriorment, el Reial decret 817/2009, de 8 de maig, pel qual es desplega parcialment la Llei 30/2007, en va modificar l'annex II per adaptar-lo al Reglament (CE) número 213/2008 i hi va incorporar expressament aquest exclusió, que ara figura també en el TRLCSP.

El TRLCSP conté una nova referència a aquests contractes en l'article 13. Aquest precepte especifica en l'apartat 1 quins són els contractes que estan subjectes a regulació harmonitzada, entre els quals s'inclouen els contractes de serveis compresos en les categories 1 a 16 de l'annex II de la Llei el valor estimat dels quals superi uns determinats imports, i n'exclou d'aquesta delimitació, en l'apartat 2, els contractes que tinguin per objecte la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de programes destinats a la radiodifusió, per part dels organismes de radiodifusió, així com els relatius al temps de radiodifusió, sigui quin sigui el seu valor estimat. Certament, sorprèn que es faci aquesta exclusió en l'apartat 2, que sembla referir-se o exceptuar les categories de l'apartat anterior, atès que, com hem vist, els serveis objecte d'aquests contractes no figuren en les categories 1 a 16 a les quals fa referència l'apartat 1 d'aquest article, sinó que s'inclouen en la categoria 26.

Cal tenir en compte, respecte d'aquests serveis, d'una banda, que tot i que la Directiva 2004/18/CE els qualifica com a contractes de serveis en l'article 16 *b*, posteriorment els exclou de la categoria 26, que és la que inclou serveis de naturalesa similar, i, d'una altra, que el fet que no estiguin inclosos dins la categoria de contractes subjectes a regulació harmonitzada no significa que no siguin contractes de serveis o que no estiguin inclosos en l'àmbit d'aplicació del TRLCSP. Així, l'exposició de motius de la Llei 30/2007 manifestava el següent:

Com a mitjà per identificar l'àmbit normatiu supeditat a les prescripcions de les directives comunitàries s'ha encunyat la categoria legal de «contractes subjectes a regulació harmonitzada», que defineix els negocis que, per raó de l'entitat contractant, del seu tipus i de la seva quantia, estan sotmesos a les directrius europees. La positivació d'aquesta categoria té per finalitat permetre la modulació de l'aplicabilitat de les disposicions comunitàries als diferents contractes del sector públic, i restringir-la, quan es consideri convenient, únicament als casos estrictament exigits per aquestes disposicions. Per exclusió, utilitzant-lo de forma negativa, el concepte també serveix per definir el conjunt de contractes respecte dels quals el legislador nacional té plena llibertat quant a la configuració del seu règim jurídic. [...]

Per tant, cal determinar si els contractes l'objecte dels quals és la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de programes destinats a la radiodifusió, per part d'un organisme de radiodifusió, i els contractes relatius al temps de radiodifusió que, com hem vist, estan exclosos de la categoria de contractes subjectes a regulació harmonitzada, estan també exclosos de l'àmbit d'aplicació del TRLCSP.

Per a això, és necessari aprofundir en el contingut d'aquest tipus de contractes.

4. La Junta Superior de Contractació Administrativa de la Generalitat Valenciana ha analitzat minuciosament en què consisteixen aquest tipus de contractes, per la qual cosa resulta d'interès aproximar-se a aquest estudi per entendre millor el contingut d'aquests serveis.

Així, la Junta Superior de Contractació Administrativa s'ha pronunciat sobre aquestes prestacions en l'Informe 5/2006, de 10 d'octubre, i, especialment, en l'Informe 11/2009, de 3 de desembre de 2010. En aquest darrer informe la Junta Superior manifesta que:

[...] la Directiva emplea de una forma intuitiva y coloquial los términos y expresiones “servicios audiovisuales”, “el desarrollo, la producción o la coproducción de programas...”, “la compra ... de programas listos para su uso”, “los contratos relativos al tiempo de radiodifusión”, para resumir unos negocios jurídicos complejos que se encuentran condicionados por la existencia de derechos de autor o de explotación cuyos titulares son distintos de la entidad contratante y del productor u operador económico que es parte en el contrato, y que se han de negociar en un contexto muy competitivo en el que frecuentemente la confidencialidad es un requisito inexcusable para no causar perjuicios económicos a las partes que intervienen.

[...]

Como puede observarse, la categoría 26 engloba los trabajos o servicios relativos a la producción audiovisual, a la producción artística de toda índole y a la radiodifusión televisiva o radiofónica, que, a mayor abundamiento, por su objeto, tienen incluso la consideración de contratos privados cuando se llevan a cabo por los sujetos que tienen la consideración de Administraciones públicas, si bien para su adjudicación se estará previamente a las disposiciones de la LCSP. Pero, además, se dan dos circunstancias que no pueden ser ignoradas para discernir las cuestiones planteadas en la consulta:

- En primer lugar, no existe ningún epígrafe que pueda considerarse comprensivo de la “compra” (o venta) de programas audiovisuales

para su radiodifusión o relativos al tiempo de difusión. Por decirlo con más precisión, no existe en la categoría 26 ninguna actividad ni servicio que tenga por objeto la compra-venta de derechos de emisión o radiodifusión de obras audiovisuales. Ni de forma exclusiva o no, ni por tiempo indefinido ni por tiempo de difusión determinado. La razón es obvia: la compra o adquisición de derechos de emisión de un audiovisual es un negocio jurídico de carácter patrimonial sobre propiedades incorpóreas (el derecho a difundir la obra) que no es un servicio, no es una prestación de hacer, en el sentido que le atribuyen la Directiva o la LCSP. Por otra parte, los aspectos relativos al tiempo de radiodifusión se refieren al alcance temporal del derecho a emitir un programa por parte de la entidad radiodifusora, bien porque lo adquiere del titular en caso de producciones ajenas, o bien porque es ella misma la productora o participa en la coproducción y es titular de tal derecho en virtud del contrato correspondiente con quienes ostentan derechos de autor.

- Igualmente, tampoco existe en dicha categoría una actividad o servicio que pueda asimilarse a la “coproducción” de programas. No es lo mismo contratar la realización de una producción audiovisual con arreglo a unas especificaciones establecidas por el organismo de radiodifusión, que suscribir un contrato entre dicho organismo y otro operador para “coproducir” dicho audiovisual, compartiendo costes, riesgos y los derechos de explotación resultantes. En este segundo caso, estamos ante un contrato estrictamente privado de colaboración entre dos o más empresas para poner en común recursos técnicos y/o económicos, desarrollar conjuntamente un proyecto audiovisual y comercializarlo en un mercado competitivo. Ninguna de las dos empresas le paga a la otra por su aportación, sino que se reparten los derechos o beneficios en compensación por lo aportado o financiado por cada una. No es un contrato público de carácter oneroso en el sentido de la Directiva, pues no se trata de un contrato en el que un operador económico efectúa el servicio o la prestación y recibe a cambio una contraprestación de otro que tiene la condición de poder adjudicador.

La única coincidencia o similitud entre las actividades cuya contratación se encuentra excluida de la Directiva (compra, desarrollo, producción o coproducción de programas, o [compra] de tiempo de difusión de una obra) y las descritas en la categoría 26 se encuentra directamente en los servicios de producción de televisión y de radio correspondientes a las clases 92221000-6 y 92211000-3 del CPV, respectivamente, que se corresponden con lo que la excepción denomina el desarrollo o la producción de programas y en los que la propia norma introduce una nota al pie para reiterarla. [...]

A continuació, l'Informe efectua una anàlisi exhaustiva del procés de creació d'un programa i fa algunes altres consideracions sobre l'objecte contractual, en

els termes següents:

Lo que comúnmente denominamos “programas” de radio o de televisión no son ni más ni menos que obras o creaciones audiovisuales difundidas por organismos de radiodifusión y poco o nada importa a nuestros efectos que tales obras residan originalmente en una película cinematográfica, en una videocinta o en otro soporte, ni tampoco que se trate de uno u otro género. En consecuencia, la producción de televisión o de radio o la producción de programas, a las que se refieren las normas comunitarias, no son más que formas distintas de referirse a la producción de obras audiovisuales susceptibles de ser difundidas y puestas a disposición del público por medio de la radiodifusión televisiva o radiofónica. En el caso de la televisión, la producción (y la coproducción) denomina al conjunto de procesos de realización del programa (un audiovisual). De esta manera, la producción engloba a todo el personal, medios técnicos y recursos necesarios para la realización de un programa, organizados en torno a las figuras del realizador o director y del productor. Esta realización comprende normalmente dos etapas: la de preproducción, que abarca las fases de guión, contratación del equipo técnico y artístico y, en su caso, adquisición de derechos sobre la música u otras creaciones artísticas, creación del grafismo del programa, sus créditos, títulos, etc., y finalmente la postproducción: terminada la grabación, se procederá a dotarla de unidad en la edición técnica de las imágenes y en la sonorización. Una vez obtenida la versión definitiva, se procederá a duplicarla tanto para su emisión como para su catalogación y conservación en el archivo.

En consecuencia, hay que concluir que la excepción de la Directiva viene referida a un objeto contractual que, además de prestaciones de hacer que puedan considerarse servicios, contiene otras prestaciones o negocios que no tienen tal consideración, ya que la Directiva no pretende ni puede redefinir el carácter patrimonial o no de los negocios jurídicos que celebran los organismos de radiodifusión sobre propiedades incorpóreas o activos inmateriales, como son los derechos de autor o los derechos de explotación de obras audiovisuales, sino que lo verdaderamente relevante de la disposición de la Directiva analizada, es que ésta no se aplicará cuando sea un organismo de radiodifusión quien celebre los contratos cuyo objeto sea la producción o la adquisición de los derechos necesarios para la difusión de un audiovisual por los servicios de radio o de televisión de dicho organismo.

L'Informe de la Junta Superior de Contractació Administrativa de la Generalitat Valenciana, al qual ens remetem per a una millor comprensió, analitza els contractes de producció i els relatius al temps de radiodifusió a la llum de la normativa que els és d'aplicació, és a dir, la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, i el Text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, com també de la jurisprudència del Tribunal Suprem sobre el dret de propietat intel·lectual, i

conclou el següent:

De todo lo expuesto, resulta evidente para esta Junta que el contenido esencial de los contratos que suscriben los organismos de radiodifusión, para la compra, producción o coproducción de programas de televisión, consiste en la adquisición de un conjunto de derechos de explotación de una obra audiovisual, del que como mínimo formará parte el derecho del organismo a difundir la obra por un tiempo y ámbito determinados y a través de la radio o la televisión. Es decir, no se trata de contratar una suma de los servicios técnicos y suministros que intervienen en la producción de un audiovisual, sino que se trata de la adquisición de derechos patrimoniales que corresponden a los autores de una creación artística y, concretamente, de al menos una parte o la totalidad de los derechos de explotación de la misma. Tales derechos constituyen propiedades incorpóreas y activos inmateriales o intangibles que se incorporan al patrimonio del organismo que los adquiere, bien porque se compran cuando se trata de una obra existente, bien porque se financia la producción de la obra, cuando se trata de una obra que ha de ser realizada por los autores o por aquel productor a quien los autores le hayan cedido los derechos de explotación correspondientes.

Per tant, la Junta Superior de Contractació Administrativa de la Generalitat Valenciana considera, i aquesta Junta Consultiva comparteix aquesta opinió, que tot i que la categoria 26 de l'annex II del TRLCSP inclou els serveis relatius a la producció audiovisual, a la producció artística de tota mena i a la radiodifusió televisiva o radiofònica, no inclou la compra ni la coproducció de programes, com tampoc els aspectes relatius al temps de radiodifusió, atès que aquests darrers negocis jurídics no són serveis sinó que tenen un caràcter patrimonial, i, en el cas de les coproduccions, són contractes privats de col·laboració.

Així doncs, com hem vist, mitjançant els contractes per a la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de programes destinats a la radiodifusió, com també els relatius al temps de radiodifusió, s'adquireix un conjunt de drets d'explotació d'una obra audiovisual o radiofònica, que són objecte de propietat intel·lectual. En conseqüència, cal considerar que es tracta de contractes sobre propietats incorporals.

5. L'article 4.1 *p* del TRLCSP indica que estan exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els negocis i relacions jurídiques següents:

Els contractes de compravenda, donació, permuta, arrendament i altres negocis jurídics anàlegs sobre béns immobles, valors negociables i propietats incorporals, tret que recaiguin sobre programes d'ordinador i s'hagin de qualificar de contractes de subministrament o serveis, que tenen sempre el caràcter de contractes privats i es regeixen per la legislació

patrimonial. En aquests contractes no es poden incloure prestacions que siguin pròpies dels contractes típics que regula la secció 1a del capítol II del títol preliminar, si el valor estimat d'aquestes és superior al 50 per 100 de l'import total del negoci o si no mantenen amb la prestació característica del contracte patrimonial relacions de vinculació i complementarietat en els termes que preveu l'article 25; en aquests dos supòsits, aquestes prestacions han de ser objecte de contractació independent d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

Per tant, en la mesura que, com ja s'ha analitzat, els contractes per a la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de material de programació, per part dels organismes de radiodifusió, i els contractes relatius al temps de radiodifusió són negocis jurídics sobre una propietat incorporal com és la propietat intel·lectual, en la qual s'integra el dret d'explotació de les obres audiovisuals o radiofòniques, s'ha de concloure que es tracta de contractes exclosos de l'àmbit d'aplicació objectiu del Text refós de la Llei de contractes.

Cal tenir en compte, com ja varen assenyalar les directives i el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que la necessitat de tenir en compte consideracions de tipus cultural i social en l'adjudicació d'aquests contractes i el fet que aquestes activitats formen part del compliment de la missió de servei públic dels organismes de radiodifusió, justifiquen la seva exclusió del TRLCSP.

No obstant estar exclosos de l'àmbit objectiu del TRLCSP, aquests contractes són susceptibles d'incloure prestacions pròpies dels contractes típics que regula el TRLCSP, les quals han de ser objecte de contractació independent d'acord amb el que estableix el text refós en els casos següents:

- Quan el valor estimat d'aquestes prestacions sigui superior al 50 per cent de l'import total del negoci.
- Quan aquestes prestacions no mantenguin amb la prestació característica del contracte patrimonial relacions de vinculació i complementarietat que permetin considerar-les com una unitat funcional adreçada a satisfer una necessitat o a aconseguir una finalitat institucional pròpia de l'organisme o l'entitat contractant.

Per tant, els organismes de radiodifusió que tenguin la condició de poder adjudicador no administració pública haurien de preveure, en les seves instruccions internes de contractació, que són l'instrument per regular tots els seus procediments de contractació, aquesta exclusió de l'àmbit objectiu del Text refós, com també el procediment que es farà servir per contractar aquests serveis. En el cas que aquests organismes disposin d'instruccions internes que no recullin

les conclusions d'aquest Informe, les instruccions vigents seran plenament aplicables mentre no s'hi adaptin.

Conclusió

Els contractes per a la compra, el desenvolupament, la producció o la coproducció de programes destinats a la radiodifusió, per a la seva difusió per part dels organismes de radiodifusió, i els contractes relatius al temps de radiodifusió estan exclosos de l'àmbit d'aplicació objectiu del Text refós de la Llei de contractes del sector públic. No obstant això, en el cas que aquests contractes incloguin prestacions pròpies dels contractes típics que regula el TRLCSP el valor estimat de les quals superi el 50 per cent de l'import total del negoci, o bé prestacions que no mantinguin amb la prestació característica del contracte patrimonial relacions de vinculació i complementarietat que permetin considerar-les com una unitat funcional, aquestes prestacions s'hauran d'adjudicar d'acord amb el que disposa el text refós.